

Redegørelse fra repræsentanter fra Dansk Røde Kors, Kræftens Bekæmpelse, Muskelsvindfonden og Scleroseforeningen til Folketingets skatte- og afgiftsudvalg den 4/3 1987 vedrørende forslag til lov om ændring af lov om tipning samt ministeren for skatter og afgifters kommentarer hertil

På de fremmødte organisationers vegne vil jeg gerne indlede med at rette en tak til skatteudvalget, fordi man har givet os denne mulighed for at redegøre for vore synspunkter i tilslutning til »Forslaget til lov om ændring af lov om tipning«.

Jeg vil gerne starte med at sige, at vi kan tilslutte os forslaget om, at statsafgiften af tipsomsætningen nedsættes fra 17 til 14 pct., men med den tilføjelse, at vi gerne ser denne nedsættelse gjort permanent med henblik på, at en sådan øgning af Tipstjenestens i øvrigt stigende indtjening kan løse de økonomiske problemer, som idræts- og ungdomsorganisationerne står over for.

Vort ønske om, at nedsættelsen af statsafgiften bliver gjort permanent, skal ses i lyset af, at vi ikke finder det rimeligt, at debatten om, hvorvidt der skal indføres lotto eller andre talspil i Tipstjenestens regie, skal behandles isoleret i lyset af idræts- og ungdomsorganisationernes behov for yderligere økonomiske tilskud.

Vi finder det i denne forbindelse heller ikke rimeligt, at den procedure, man fra regeringens og Folketingets side ellers lægger op til i denne sag, uvilkårligt må tvinge idrætsorganisationerne ind i en konfrontation med humanitære organisationer, som har fuldt så vigtige – og jeg tør måske endog sige livsvigtige opgaver at varetage, – opgaver, hvis løsning kræver stigende ressourcer i et omfang, som ikke er mindre end idræts- og ungdomsorganisationernes.

Jeg er ikke i tvivl om, at skatteudvalgets medlemmer er klar over, hvordan holdningen til indførelse af et statslotto i Danmark er blandt de humanitære landsforeninger, som har væsentlige indtægter fra deres respektive lotterier. Disse lotterier har for de flestes vedkommende været inde i en meget

positiv udvikling gennem de seneste år, karakteriseret af de postomdelte lotteriers stærkt stigende omsætning og – bortset fra 1986, hvor særlige problemer gjorde sig gældende – stigende overskud. Det var problemerne med et næsten u hæmmet udbud af nye lotterier, som satte sit præg på 1986. Disse problemer skulle imidlertid være løst med justitsministerens revision af lottericirkulæret fra november måned sidste år, et cirkulære, som i øvrigt nok kunne trænge til yderligere revision.

Der er herefter grund til at tro, at de private humanitære organisationers landslotterier fremover vil kunne fortsætte deres meget positive udvikling til gavn for løsningen af de stærkt stigende og dybt alvorlige opgaver, som det er overladt til disse organisationer at løse. (For god ordens skyld vil vi i øvrigt gerne benytte denne lejlighed til at oplyse, at de postomdelte landslotteriers omsætning og overskud er væsentlig større end anført i de skøn, som skatteministeriet har afgivet. Alene overskuddet af Kræftens Bekæmpelses landslotterier i 1985 er større end det overskud af samtlige lotterier, som er meddelt som svar på spørgsmål nr. 3 fra skatteudvalget).

Der er således ikke alene tale om, at vore lotteriindtægter skal finansiere en væsentlig del af de samfundsvigtige opgaver, som vi løser i dag. En afgørende forudsætning for, at vi fremover vil kunne klare den fortsatte stigning i opgavernes omfang, er således, at vore landslotterier kan få mulighed for at fortsætte deres ekspansion.

Et statslotto vil af grunde, vi ved gentagne lejligheder tidligere offentligt har fremført, ødelægge denne ekspansion, og flere landslotterier vil formentligt slet ikke kunne overleve.